

Raimo Sirkiä – tenori

Pitkä elämäkerta

Raimo Sirkiä on suomalainen dramaattinen tenori, jonka voimakas ja lämminsävyinen ääni taipuu yhtä hyvin Verdin Otelloon ja Radamekseen kuin Wagnerin Tannhäuseriin, Tristaniin ja Lohengriniin.

Musiikki on kulkenut Sirkiän mukana neljävuotiaasta asti, jolloin hän aloitti haitarinsoiton. Hän voitti haitarinsoiton Suomen mestaruuden neljänä vuonna peräkkäin ja oppi soittamaan useita muitakin soittimia. Laulua hän opiskeli Sibelius-Akatemiassa Helsingissä.

Vuonna 1981 Sirkiä voitti Timo Mustakallio -laulukilpailun ja sai ensimmäisen oopperakiinnityksensä Kielistä Saksasta, jossa hänen lyhyen tenorin ohjelmistonsa laajeni italialaisiin spinto-rooleihin. Dortmundin kaupunginoopperassa (1985–1991) ja Deutsche Oper am Rheinissa (1991–1996) hän lauloi kaikki keskeiset italialaiset tenoriroolit, Otello mukaan lukien, sekä ensimmäiset Wagner-roolinsa: Erikin, Parsifalin, Walther von Stolzingin ja Tristanin.

Vuodesta 1990 Sirkiä kuului Suomen Kansallisoopperan solistikuntaan. Merkittäviä rooleja kotinäyttämöllä olivat Otello, televisioitu Don Carlos ja Siegmund Götz Friedrichin Ring-tuotannossa. Myöhemmin vuosina hän lauloi Parsifalin Harry Kupferin uudessa tuotannossa (2005) sekä Cavaradossin, Pollionen, Andrea Chénierin ja Varjottoman naisen Keisarin.

Sirkiä on vierailut Deutsche Oper Berlinissä, Hampurin valtionoopperassa, Tukholman, Kööpenhaminan ja Oslon oopperoissa, Dresdenin Semperoperissa, Venetsian Teatro Malibranissa, Torinon Teatro Regiossa sekä Kypoksen Otello-festivaalilla. Hän lauloi Tannhäuserin Savonlinnassa ja Tristanin Deutsche Oper am Rheinissa vuonna 1996 ja Lohengrinin Ateenan Megaronissa 1999. Lohengrin oli myös hänen debyyttiroolinsa Bayreuthin juhlilla vuonna 2000.

Savonlinnan Oopperajuhliin Sirkiällä on pitkä suhde: hän on laulanut siellä keskeisiä tenorirooleja vuodesta 1981, hänet valittiin juhlien vuoden taiteilijaksi 1996, ja hän toimi juhlien taiteellisena johtajana 2002–2007.

Vuonna 1993 Sirkiälle myönnettiin Beniamino Gigli -palkinto. Tasavallan presidentti on myöntänyt hänelle Suomen Leijonan Pro Finlandia -mitalin vuonna 2003 ja Suomen Leijonan ritarikunnan komentajamerkin vuonna 2025.

Sirkiä on esiintynyt usein Pohjoismaiden johtavien orkestereiden solistina ja levyttänyt useita kokonaisia oopperoita, sinfonioita ja soololevyjä. Kansallisoopperasta hän jäi eläkkeelle vuonna 2006. Sen jälkeen hän on keskittynyt konsertteihin ja liedt-iltoihin sekä nuorten tenorien opettamiseen.